

[Petra Petersen.]

skulle gøre det, ville der være store vanskeligheder at overvinde. Ja men vanskeligheder er vel også til, for at de skal overvindes, og jeg har her peget på noget konkret, som kan betyde noget i den øjeblikkelige situation. Jeg ved, at vi har værnepligt, og jeg har om dette at tage de pågældende soldater væk fra militærtjenesten og sætte dem ind i skolen, hvor der er et stort behov for dem, sagt, at det kun skulle være en nødforanstaltning. Jeg har ikke i ministerens forklaring fundet noget, som berettiger til at gå imod vort forslag derom.

Jeg mener, at vi har været positive i hele skoledebatten. Vi peger nu på, at forudsætningen for den skolelov, vi vedtog i 1958, og for alle de ting, jeg i dag og tidligere har peget på, er, at pengene bliver lagt på bordet, og at bevillingerne bliver givet fri.

Hvad angår skolebyggeriet, siger ministeren, at der er bygget meget. Det sagde jeg også; men det er også rigtigt, at vi mangler skolebyggeri, og manglede det i 1958, til et beløb af omkring 1 milliard kr. Det var noget, vi alle vidste, og derfor vidste vi, at skulle skoleloven ikke lide samme kranke skæbne som 1937-loven, skulle der penge til, og det skulle være med det samme. Jeg har ikke overset — jeg sagde det i øvrigt før — at ministeren forrige onsdag gav visse løfter om seminarier. Jeg har da også set, at der er givet grønt lys for seminarieret i Ålborg, og det er Ålborg sikkert glad for — så kan der jo uddannes flere.

Jeg har også sagt — og det er ikke blevet tilbagevist, lærerne har sagt det, seminarieeleverne har selv sagt det — at der kan oprettes ekstraklasser ved de bestående seminarier, hvilket har den fordel, at man igen kan ophæve disse klasser, og at man — hvad der absolut også er nødvendigt ved en del af vore seminarier — kan gøre klasserne mindre. Jeg har f. eks. slet ikke rørt ved den overbefolkning, der er i skolens klasser. Når man taler om lærermangel, betyder det nemlig også en del, at der i klasserne sidder alt for mange børn.

Hvad angår skolebyggeriet, vil jeg henvende opmærksomheden — det gjorde jeg

også forleden — på dette udmærkede skolekommissionsmedlem fra en af omegnskommunerne, der fortalte, at man havde søgt materialebevilling til udbygning af en skole for at kunne skaffe bedre klasser til børnene, så at man kunne blive fri for disse vandreklasser, der er en gene både for børn og lærere; vi fik, sagde han, nøjagtig så meget, at vi kunne reparere toiletterne.

Det er de ting, jeg har peget på, og som ministeren i og for sig ikke har givet noget svar på. Med hensyn til skolebyggeriet er det jo også rigtigt, som jeg sagde før, at der er kommuner, der er parat til at bygge skoler, men ikke får bygget, fordi de ikke kan få materialebevilling. Der findes imidlertid også kommuner, som skyder sig ind under, at de ikke kan få sådanne bevillinger: vi mangler skolebyggeri til 20 mill. kr., men kan vel få 2 mill. kr., og så må det andet vente. Der er talt om det andet byggeri, der skal til; ja, vist skal vi have boligbyggeri. Men det har ikke skortet på at bygge kaserner, det er der altid materialebevilling til; men når det derimod gælder skolebyggeri og bygninger til at bo i, mangler der materialebevillinger.

Jeg kan altså ikke godt tage ministerens svar. Det er udtryk for, skal vi sige, lidt letsindighed med hensyn til skolebyggeriet, som er så nødvendigt for vort samfund.

Undervisningsministeren (Jørgen Jørgensen): Jeg må henholde mig til, hvad jeg sagde første gang, jeg havde ordet. Jeg kan ikke se, at der er kommet noget som helst nyt frem i det ærede medlems sidste indlæg. Det ærede medlems kritik af lærermangelen fører jo ikke til noget. Det, der har interesse, er en påvisning af muligheder for at formindske denne lærermangel. Jeg har peget på, at der er gjort skridt dertil. De bestående seminarier har alle de elever, som på forsvarlig måde kan undervises og uddannes. Alt, hvad der kan tages i brug med henblik på uddannelse af flere lærere, er taget i brug for at afhjælpe lærermangelen. Yderligere har vi truffet foranstaltninger, som midlertidig skulle lette lærermangelen, og jeg kan ikke se, at der kan peges på praktiske foranstaltninger — det er da heller ikke sket gennem det ærede